GAZETA POŁUDNIOWO-PRUSKA.

Nro. 68.

w Sobotę dnia 23. Sierpnia Roku 1800.

z Paryża d. 8. Sierp.

Wprzeciągu 7 dni dowiemy się dokładnie, czyli pokoy lub woynę mieć będziemy. Jest to ostatni termin, który konsul pierwszy naznaczył. Jeżeli nieprzyidzie żadna zaspokoiaiąca odpowiedź na ultimatum, które Duroc do Wiednia wiezie, przeto zawieszenie broni zostanie znowu wypowiedzianym. Adiutant Duroc przeieżdżaiąc do Wiednia przez Nancy oświadczył: iż około 15. Sierpnia myśli powrocić do Paryża.

Donoszą z Wiednia, iż lud tamteyszy okazuie wielką nienawiść przeciw Anglikom, iako sprawcom woyny. Także rząd zakazał w Wiedniu mowić o pokoiu lub woynie.

Wskrzeszenie marynarki zdaie się bydź teraz nayszczególnieyszym zamiarem rządu, który czynne stanowi w tey mierze urządzenia.

Policya nie przestaie tu aresztować emigrantow przybyłych bez pozwolenia, i odsyła wszystkich za granicę.

z Strażburga d. 4. Sierp.

Niepotrzeba dać się zwodzić nowinom powiadaiącym, iż dwor austryacki stara się nayusilniey przyśpieszyć pokoy. Listy autentyczne z Niemiec donoszą, iż nigdy Austrya nie czyniła tak ogromnych przysposobień do woyny iak w momencie teraźnieyszym. Rekrut iest powszechny i bardzo surowy. Codzień przychodzą oddziały nowych żołnierzy z Austryi, Czech i Morawii do Niemiec i Włoch. Podobne przysposobienia mogą mieć zamiar wyrobienia lepszych warunkow pokoiu, lecz okoliczności rozmaite domyślać się każą, iż pokoy nie iest ieszcze tak bliskim, iak się zdaie. Minister Thugut usiłuie pogodzić się z Rossyą. Niewiadomo iakie są teraz chęci Pawła pierwszego, lecz zdaie się bydź pewną rzeczą, że woyska moskiewskie są w poruszeniu, i że dwor Wiedeński nie okazuie żadney niespokoyności w tey mierze. Tomasz Grenville uda się z Berlina do Wiednia, dla spoienia bardziey związkow przyiaźni między iego dworem i Anglią.

z Strażburga d. 7. Sierpnia.

Dziennik departamentu de la Meurthe zawiera w sobie list następuiący pisany przez Ministra woiennego do komenderuiącego czwartą dywizyą w Nancy generała:

Obywatelu Generale!

„Wolą iest pierwszego Konsula, aby Moskale, których los oręża w ręce nasze oddał, byli traktowani z szczególnieyszemi względami, iakie się ich nieszczęśliwemu męstwu należą. Ułożysz się WaćPan w tym sposobie z kommissarzem Ordonatorem, iżby Moskale nie mogli nie chwalić postępku Francuzow względem nich."

„Oficyerowie narodu tego są przedmiotem baczności szczególney pierwszego Konsula, ich męstwo, ich wierność i delikatność okazana przez nich w wielu mieyscach, w których iako niewolnicy mieszkali, ziednała im szacunek. Pierwszy Konsul rozumie, iż daie szczególnieyszy dowod ich szacunku, gdy im pozwala, przybydź do Paryża, i bawić się w nim tak długo, dopoki im się będzie podobało. Chęcią iego iest, aby wie-

dzieli, iż patrzeć na nich będzie z ukontentowaniem. Łaska ta nieokazana ieszcze do tychczas żadnemu oficyerowi cudzoziemskiemu powinna bydź uważaną iako hołd oddany cnotom narodowym."

„Obywatelu generale, proszę WaćPana, abyś okazał ten list oficyerom Moskiewskim znayduiącym się w iego dywizyi, i wydał paszporta tym, ktorzyby chcieli korzystać z pozwolenia otrzymanego od pierwszego Konsula."

(podp.) Carnot.

List ten przesłany został redaktorowi dziennika z następuiącym biletem generała Moskiewskiego Saken:

„Generał Baron Saken prosi redaktora, aby umieścił w swoim dzienniku przyłączony list ministra woiennego. Oficyerowie Moskiewscy zostaiący w niewoli, nie maią innego sposobu oświadczenia sentymentow, iakie w nich wpaia postępek rządu francuzkiego względem nich, iak ogłosić ten list, który tego iest dowodem."

(podp.) Baron de Saken,
Generał Moskiewski.

z Wezell d. 25. Lipca.

Baron Dohm minister pruski, prezyduiący kongressowi stanow niemieckich umieszczonych w linii demarkacyiney, których deputowani zgromadzeni są w Hildesheimie, doniosł, iż liwerunki przeznaczone do utrzymywania armii obserwacyiney nie maią się rościągać tylko do 3 miesięcy. Wszystko spodziewać się każe, iż w tey Epoce czasu pokoy będzie przywrocony w Europie. To oświadczenie słowne ministra wzbudziło nayprzyiemnieysze wrażenie, i iest dowodem przyiacielskiey chęci rządu pruskiego względem francuzkiey Rzpltey.

Wspomniona armia obserwacyina zgromadzoną została za radą Króla Jegomości pruskiego, i składa się z woysk pruskich, heskich, brunświckich, hanowerskich, wyłączywszy Sasow, ktorym na mocy osobney ugody dom berliński pozwolił bronić neutralności na swych własnych granicach.

Zdaie się może nadzwyczayną rzeczą, iż kray hanowerski, który iest podległy Królowi angielskiemu, i powinienby bydź uważany iako naturalny nieprzyiaciel Francyi, gra rolą ważną w tey neutralności; lecz ten kray chociasz rządzony iest imieniem Monarchy obcego, nie zapomniał iednak nigdy, iż iest częścią Rzeszy niemieckiey, i łączył zawsze swoie interessa z interessami państwa niemieckiego nie zaś z interessami Anglii, którą uważa iako obcą względem siebie. Co tak wielką iest prawdą, iż wiadomo iest powszechnie, że dwor berliński więcey ma wpływu w Hanowerze niż sam Król angielski, a okoliczność teraźnieysza dowodzi tego iasno, ponieważ Król angielski wolałby raczey widzieć 10,000 Hanoweranow w służbie Austryi, niż w armii obserwacyiny przeznaczoney do utrzymywania neutralności tak przeciwney interessom wielkiey Brytanii.

z Neapolu d. 7. Lipca.

W tuteyszey stolicy panuie naywiększa anarchia: co moment lękamy się wybuchu woyny domowey, która wkrotce i po prowincyach rozszerzy się. Onegday była żwawa potyczka między mieszkańcami przedmieścia Marché i przedmieścia Ś. Łucyi. Wiadomo, iż w pierwszym mieszkaią Lazaronowie a w drugim sami rybacy, którzy zawsze byli przychylnymi partyi republikańckiey. Zdaie się, iż mężni mieszkańcy przedmieścia Ś. Łucyi przypominaią sobie, że Massaniello, który wstrzymał zbytki tyraństwa, był także rybakiem, iak oni, i dla tego poczytani są za Jakubinow.

z Rzymu d. 28. Lipca.

Zdaie się, iż spokoyność w południowych Włoszech nadto długo trwała; ponieważ Francuzi chcą koniecznie zawoiować znowu krolestwo neapolitańskie, i dla tego prosili Papieża o wolny przechod przez państwo kościelne. Papież odprawił z tego po-

wodu kilka konferencyow, na których ieszcze nic nie uchwalono. Okoliczność ta wzbudziła tu niemałą trwogę, ponieważ wiemy, że chociażby przeciwna nastąpiła odpowiedź, Francuzi iednak utoruią sobie gwałtem drogę dla dopięcia tego, co myślą. Chociażby zawieszenie broni z Austryą przez nieiaki czas trwało, zdaie się iednak, iż teatr woyny na drugiey stronie Włoch naypierwey się otworzy.

z Medyolanu d. 29. Lipca.

Generał Massena powrocił tu z Piemontu. Urządzenie gwardyi narodowey doznaie wiele trudności. Wszyscy młodzi ludzie od 17 do 25 lat obowiązani są do osobistey służby woienney. Meszczyzni od 25 aż do 55 lat mogą dać za siebie zastępcow. Osoby zaś maiące 55 lat wolne są od służby woienney, lecz bogatsi z nich muszą za to płacić.

z Medyolanu d. 1. Sierpnia.

Tuteysze pisma publiczne zawieraią w sobie następuiącą mowę pierwszego Konsula francuzkiey Rzpltey Buonaparte, mianą dnia 5. Czerwca do plebanow miasta Medyolanu:

„Moim było życzeniem, widzieć was tu wszystkich zgromadzonych dla okazania wam moich sentymentow ku chrześciańsko-rzymsko-katolickiey religii. Przekonany będąc, iż może nadać prawdziwą szczęśliwość dobrze urządzonemu towarzystwu i utwierdzić zasadę każdego dobrego rządu, zapewniam was, iż zawsze iey będę obrońcą. Poczytuię was, iako nauczycielow tey religii, ktora także moią iest, za moich nayszacownieyszych przyiacioł, i oświadczam, iż dla przykładu drugich, karać będę nawet i śmiercią wzruszycielow publiczney spokoyności, i targaiących się na naszą religią i na wasze poświęcone osoby. Moią iest wyraźną wolą, aby rzymsko-katolicka religia w takim była zachowana stanie, w iakim ią zastałem, wchodząc pierwszy raz do tych szczęśliwych okolic. Każda odmiana a mianowicie w karności kościoła zdarzona pod czas pierwszey moiey bytności w Włoszech, stała się przeciw moiey woli, albowiem niemogłem zapobiedz wszystkim nieporządkom. Lecz teraz opatrzony będąc całym pełnomocnictwem użyię wszystkich środkow do utrzymania tey religii. Teraźnieysi filozofowie usiłowali wmowić w Francyą, iż religia katolicka nie przebłaganą iest nieprzyiaciołką każdego rządu republikanckiego; i ztąd to powstały owe okropne prześladowania religii i iey sług, ztąd owe sceny trwogi, na które ten wielki narod przez kilka lat był wystawiony. Tego nieporządku była przyczyną rożność zdań względem religii. Lecz doświadczenie nauczyło Francuzow, iż religia katolicka stosuie się do każdego gatunku rządu, że obiaśnia prawidła rządu demokratycznego, i utrzymuie iego prawa. I ia także iestem filozofem, i wiem, iż żaden człowiek nie może bydź w towarzystwie ani podćciwym ani sprawiedliwym, który nie wie, zkąd pochodzi, i do czego iest przeznaczony. Rozum nie iest dostatecznym do wzmocnienia w nim tego światła, bez którego przymuszonym iest błąkać się zawsze w ciemności. Religia katolicka pokazuie swoią pochodnią człowiekowi iego początek i iego koniec. Żadne towarzystwo nie może bydź bez moralności; moralność zaś nie może bydź tam, gdzie żadney nie masz religii. Każde towarzystwo może się więc spodziewać od religii pomocy i wsparcia. Społeczeństwo bez religii podobne iest do okrętu bez kompasu; i iak okręt bez kompasu nie wie, czyli na prawdziwey iest drodze, i żadney nie ma nadziei, iż zawinie do portu, tak rownie towarzystwem bez religii miota wicher nayszaleńszych namiętności, wtrącaiąc ie prędzey lub poźniey w przepaść iego upadku. Francya nauczona własnym nieszczęściem otworzyła nakoniec oczy; uchwyciła się kotwicy, która ią wśrod nawałności ocalić mogła, i przyięła znowu kato-

licką religią do swego łona. Zapewniam was, iż w Francyi kościoły są otwarte i licznie odwiedzane. Katolicka religia ukazała się znowu w swoim dawnym blasku, a lud francuzki wygląda z szacunkiem szanownych pasterzy, powracaiących z pełną gorliwością do swoich zgubionych owieczek. Zdarzenia zmarłego Papieża niepowinny was zostawiać w wątpliwości; nieszczęście Piusa VI. powinno bydź przypisane hytrości owych osob, ktorym zaufał, i okrutney polityce francuzkiego Dyrektoryatu. Spodziewam się uprzątnąć z nowym Papieżem wszystkie nieporozumienia się względem religii. Także znane mi są wasze dawne ucisłki. Lecz w przyszłości wasze osoby będą szanowane. Co się waszych dobr tyczy, iak tylko okoliczności pozwolą, wydam potrzebne rozkazy, aby wam powrocono przynaymniey część ich, i starać się będę o przyzwoite was utrzymywanie. I te są moie sentymenta względem rzymsko-katolickiey religii. Pragnę, abyście ie przez druk nie tylko Włochom i Francyi lecz także całey Europie ogłosili. (Z gazety Hamburgskiey.)

z Werony d. 26. Lipca.

Francuzi wkroczyli dnia 19. do miasta Pezaro; ich liczba w tamteyszym powiecie wynosi 5000 ludzi, forpoczty rościągaią się aż do Saniore, granicy cysalpińskiey. Generał Monnier, który znayduie się w Pezaro, odebrał dnia 18. kuryera z Rzymu, którego natychmiast wyprawił do Paryża.

z Lubeki d. 12. Lipca.

Wiadomo, iż Katarzyna II. ustąpiła Danii część Xięstwa Holsztyńskiego w zamianę za Hrabstwo Oldenburgskie leżące w bliskości rzeki Wezeru. Ta ugoda korzystna była dla Danii, ponieważ zokrągliła swoie państwo przez odstąpienie Hrabstwa, które było bardzo odległym od iey kraiow. Imperatorowa ofiarowała w podarunku to Hrabstwo Xiążęciu Biskupowi Lubeckiemu, lecz ostrzegła sobie małe Xięstwo Jever, które iest częścią Hrabstwa tego. Lubo ten kray iest bardzo szczupły i ubogi, ściągnął iednak dziś na siebie baczność Pawła pierwszego. Ponieważ ma zły port na morzu niemieckim, przeto Monarcha ten postanowił powiększyć go ile możności. Posłał generałow i indzinierow, aby przetrząsnęli iego położenie i wyszukali środki przyprowadzenia do skutku tego zamiaru. Celem wyobrażenia tego iest przysposobić łatwość w wysyłaniu swych okrętow na morze niemieckie, i uwolnić ie od potrzeby zawiiania do portow angielskich.

z Kopenhagi d. 9. Sierpnia.

Wiadomość o zabraniu Duńskiey fregaty Freya z sześciu kupieckiemi okrętami przy brzegach francuzkich uczyniła wielkie wrażenie w tuteyszey publiczności. Rząd nasz wysłał dziś wieczorem iednego kuryera z depeszami do Londynu, a drugiego do Peterzburga. Słychać, iż Bernstorff miał dziś konferencyą z Rezydentami rossyiskim i angielskim z tego powodu.

Od brzegow Dunaiu d. 6. Sierp.

W Monachium spotkał się z adiutantem Duroc kuryer idący z Wiednia do Paryża do konsula Buonaparte. Duroc odebrał od niego depesze stosownie do danego sobie pełnomocnictwa, i miał powiedzieć, iż pewno powroci z pokoiem. Między innymi powiadaią także, iż pokoy nastąpi wprzod z samą tylko Austryą, poczym Francuzi cofną się za rzekę Nekar. A nim pokoy z Rzeszą podpisany będzie, Anglia namyśli się tym czasem i przystąpi do pokoiu.

Od brzegow Renu d. 12. Sierp.

Armia generała Moreau, która wzmocnioną bydź ma do 150,000 ludzi, podzielona będzie następuiącym sposobem. Dwie dywizye zostaną się w Bawaryi, iedna stać będzie w południowey części wyższey Szwabii, iedna w Voralbergii i Gryzonii, iedna w Frankonii, iedna w Xięstwie Würtemberg-

ſkim, iedna między Illerem i Lechem, iedna między Dunaiem, ieziorem Konſtancyeńſkim, i łasem czarnym. Część armii generała Augereau obsadzi Niddę, Lanę i Ren.

Naczelnicy francuzkich armiow w Włoszech i Niemczech maią każdy osobną nową gwardyą. Gwardya generała Moreau przybyła iuż do Augszburga, ieſt bardzo piękną i muſtrowną, noſi iasnozielony mundur z pomaranczowemi wyłogami, kaszkiety z białymi włosami końſkiemi spuszczaiącemi ſię aż na plecy, białe weſtki i spodnie.

z Nürnberga d. 8. Sierp.

Przeznaczenie generała Augereau niedoznało przez zawieszenie broni żadney odmiany. Jego kommenda rościąga ſię od Frankonii aż do granic bawarſkich. Jego armia ma bydź wzmocniona do 50,000 ludzi i oddzielną wcale od armii reńſkiey.

z Augszburga. d. 5. Sierpnia.

Donoszą z Rzymu, iż nie podpada żadney wątpliwości, że pierwszy Konsul rozpoczął negocyacye z Oycem Ś. końcem przywrocenia religii katolickiey w Francyi, i przywołania dawnych Biſkupow. Oyciec Ś. donioſł zgromadzeniu Kardynałow o chęciach pierwszego Konsula, i Kardynałowie odprawili iuż z tego powodu ieden konsyſtorz.

Stosownie do donieſien z Bolonii Kardynał Mathei nie ieſt iuż Arcy-Biſkupem miaſta tego, lecz tylko adminiſtratorem Arcy-Biſkupſtwa. Odebranie mu tego Arcy-Biſkupſtwa zdawało ſię bydź Papieżowi przyzwoitym, z przyczyny pewney kſiąszki napiſaney przez tego Kardynała, i którey exemplarze dziś wykupuią, aby oddalić ie z rąk publiczności.

z Auſtryi d. 6. Sierp.

Twierdzą, iż oſtatni traktat poſiłkowy naszego dworu z Anglią nie ieſt ieszcze ratyfikowany, i że wśrod teraźnieyszych okoliczności zapewne nie będzie ratyfikowanym, ponieważ 2 miliony funtow szterlingow, które Anglia Auſtryi daie, nie wyſtarczaią ieszcze na koszta woienne.

Słychać, iż w Schönbrunn aresztowano człowieka, który chciał zapalić cesarſki zamek latowy; rozumiemy, iż należy on do liczby podpalaczow, którzy nie dawno w Prezburgu ogień podłożyli. Cesarz kazał rozdać między francuzkich niewolnikow pieniądze ofiarowane im za czynne przyłożenie ſię do gaszenia ognia. Francuzi przyięli ie z wdzięcznością, lecz proſili, aby wolno im było rozdać ie między uboższych pogorzałych mieszkańcow; za co otrzymali zupełne uwolnienie.

Kuryer przeieżdżaiący przez Wiedeń z Konstantynopola miał powiedzieć, iż generał Kleber zoſtał zabity puginałem przez iednego oficyera arabſkiego. Lecz przypomniymy sobie, iż mowiono to samo niegdyś o Buonaparcie.

z Wiednia d. 13. Sierpnia.

Królowa Neapolitańſka zawinęła dnia pierwszego t. m. do Tryestu w towarzyſtwie swey familii, admirała Nelson, Lorda Hamilton, Xiążęcia Belmonte Pignateli, Kardynała Ruffo i t. d. Flotylla ſkładała ſię z 4 moſkiewſkich fregat, z iedney bryganтyny i iedney cesarſkiey fregaty. Królowa przyimowana była od tamteyszego Gubernatora i Generała wśrod huku armat.

Generał Melas donoſi o śmierci generała Hrabiego Hadyk. Wspomniony generał umarł dnia 24. Lipca w Alesandryi na rany otrzymane w batalii pod Marengo. Pogrzeb iego odprawił ſię dnia 25. z wszyſtkiemi honorami. Cały francuzki garnizon z generałami i wszyſtkiemi oficyerami aſſyſtował tey smutney ceremonii. Także ſtrzelano z armat na wałach i w cytadeli, a od momentu iego śmierci aż do samego pochowania iego zwłokow w tamteyszym kościele katedralnym, dał ſię ſłyszeć co pół godziny ieden wyſtrzał armatny.

z Brynny d. 13. Sierpnia.

Basza belgradzki dowiedział się przez swoich śpiegow, iż dowożono do tychczas Basmanowi Oglu taynymi drogami z Belgradu żywność i amunicyą; przeto poczynił wszelkie przeciw temu urządzenia.

Werbunek dla armii egipskiey nie ustaie w Konstantynopolu. Często daią tam zaciągaiącemu się do służby woienney po 100 piastrow na rękę. Ale że rozsiano fałszywą pogłoskę, iż Francuzi opanowali znowu Egypt, przeto wielka liczba rekrutow przestraszyła się tym, i rozeszła się do domow.

z Londynu d. 5. Sierpnia.

Lord Wihtworth, który puwrocił z poselstwa Peterzburgskiego, wysłany został iako nadzwyczayny deputowany do Kopenhagi. Jego poselstwo ściąga się do załatwienia zdarzenia zaszłego między naszemi okrętami i konwoiem duńskim niedawno; także ma starać się, przeszkodzić zbroyney neutralności północnych potencyow, którą podpisać chcą dla zasłonienia swey żeglugi przeciw Anglikom. Z rozmaitych zdarzeń z duńskiemi okrętami woiennemi wnosiemy, iż kapitani tych okrętow wyraźny maią rozkaz, aby nie pozwalali wizytować swoich konwoiow.

Odebraliśmy tu wiadomość z Calais o podpisaniu w Paryżu dnia 29. zasadow pokoiu między Francyą i Austryą. Lecz nasze pisma publiczne powątpiewaią ieszcze o tym.

Przysposobienia do tayney wyprawy trwaią ciągle. W Souhampton wsiadły na okręty 2 regimenta i 5 batalionow z liczną artyleryą. Ich przeznaczenie iest ieszcze taiemnicą.

W porcie Bresteńskim panuie teraz wielka czynność, iak się z raportu Lorda St. Vincent doczytuiemy.

Dnia 14. Lipca obchodziła wielka liczba ziednoczonych Anglikow rocznicę francuzkiey rewolucyi. Gospodarz, w którego domu się zgromadzili, pociągnionym został za to do inkwizycyi.

z Warszawy d. 18. Sierpnia.

Dziś ciągniono tu po 141. raz numery trzeciey Krolewsko Pruskiey loteryi liczbowey, na rzecz inwalidow i wdow, tudzież ku zapomożeniu szkoł i szpitalow. Numery wyciągnione są następuiące: 10. 40. 42. 47. 60.

Rozmaite Wiadomości.

Gazeta Pragska zawiera w sobie odezwę tamteyszego rządu wydaną d. 27. Lipca i zachęcaiącą do pospolitego ruszenia, ieżeliby Francuzi usiłowali wkroczyć do królestwa Czeskiego.

W Austryi aresztowano podług gazety Strażburgskiey wiele osob z tey przyczyny, iż z nadto wielką energią okazały swoią chęć pokoiu.

Wiadomo iest, iż Buonaparte powrociwszy z Włoch, okazał wielkie nieukontentowanie, iż bez rożnicy tak wiele ludzi z listy emigrantow wykryślono. Zapytywał się o przyczynę ministra policyi, który się wymawiał tym, iż wielu emigrantow mieli listy rekommendacyine od Jeymci Pani Buonaparte. Naco pierwszy konsul odpowiedział: „Małobym sobie poważał moią żonę i małobym ią kochał, gdybym nie spostrzegał w niey tak szczególney dobroci serca, którey się czasem uwodzić daie. Lecz minister, dyplomatyk, powinien miarkować się iedynie podług praw, i powinien mieć naywiększą baczność na swoie obowiązki."

Pisma publiczne głoszą, iż między zasadami pokoiu, znayduie się także ieden warunek ściągaiący się do ustanowienia nowey Rzplitey cyspadańskiey. — Patryoci cysalpińscy zamyślaią uwiecznić pamiątkę generała Masseny, sławnego w względzie woiennym męża, przez posąg marmurowy, którego wyrobienie zlecili obywatelowi Comolli. — Buonaparte wydał rozkaz korsarzom francuzkim, których wielka liczba krąży na

morzu środziemnym, aby szanowali banderę papieſką.

Obwieszczenie.

Kommiſſya wspolna przez Nayiaśnieysze dwory dwa Cesarſkie i Krolewſko Pruſki do upadłych sześciu bankow, to ieſt: UUr. Piotra Teppera, Karola Schultza, Fryderyka Cabrita, Prota Potockiego, Macieia Łyszkiewicza, i Dawida Heyzlera wyznaczona.

Kiedy przez dawnieysze obwieszczenia, iako to: w dniach 18. Września 1799 roku, wexle Tepperowſkie w procencie dzieſięć za ſto przyimować i opłacać masſie zalecaiące, tudzież naſtępnie 4. Grudnia roku 1799 wyszłe, wierzyciele i dłużnicy maſſy Tepperowſkiey uwiadomieni zoſtali, oraz cała publiczność kraiowa i zagraniczna, iż względnie proporcyi, iaka na ten czas między *Statum activum i pasſivum* pomienioney maſſy zachodziła, ciż wierzyciele prędszego ukończenia pragnący, summ onymże przez tęż maſſę winnych, za opłaceniem im 12 procentu w gotowiźnie, na rzecz teyże maſſy odſtępować mogą, że dłużnikom summy przez nich masſie winne, zamiaſt gotowizny, wexlami Tepperowſkiemi w proporcyi 18 za ſto przyimować ſię maiącemi, opłacać, i tęż maſſę zaspokaiać dozwolono, że tym, ktorzyby dobr ziemſkich *Derazna* zwanych maſſy Tepperowſkiey własnych, w dziedzictwo nabywać sobie życzyli, też wexle Tepperowſkie w proporcyi 20 za ſto za gotowiznę *in pretio* przyimowane będą, oświadczono. Nakoniec, że przez rezolucyą kommiſſyi dnia 30. Kwietnia roku bieżącego zapadłą, decydowano było co do dobr mieyſkich teyże maſſy, iż gdy taxa urzędowa tychże do połowy zniżona zoſtanie, w przypadku oney zniżenia, wexle Tepperowſkie w proporcyi 25 za ſto, a w przypadku zaś nie zniżenia, też wexle, i innego rodzaiu pretensye Tepperowſkie w kommiſſyi likwidowane, i dekretami przyznane, chcącym wymienione possesſye kupować, w proporcyi 50 za ſto za gotowiznę przyimowane zoſtaną, z czasem zaś przez wpłynienie do maſſy ogolney Tepperowſkiey niektorych wexlow i pretensyi, iuż to w proporcyi 10 za ſto, naſtępnie 12 za ſto przez wierzycieli za gotowiznę odſtąpionych, iuż w proporcyi 18 za ſto przez dłużnikow zamiaſt gotowizny oddanych, ſtan teyże maſſy Tepperowſkiey polepszonym bydź okazuie ſię, bowiem *Activus* zwiększony, a *Pasſivus* zmnieyszony zoſtał, tak dalece: iż kommiſſya lubo z przyczyny nienaſtąpioney dobr ziemſkich i mieyſkich przedaży, nie opłaconych dotąd ś. p. Staniſława Auguſta Krola długow, do tey maſſy należnych, tudzież niemożności realizowania wielu activow, nie widzi ſiebie ieszcze w pożądanym, a inſtrukcyami przepisanym ſtanie, rozdania generalney wszyſtkim wierzycielom dywidendy, i oſtatecznego tychże zaspokoienia, z powodow atoli powyższych znayduie bydź rzeczą dla wierzycieli końca rychleyszego pragnących dogodną, kurs wexli, i innego nazwiſka pretensyi do maſſy Tepperowſkiey regulujących ſię nieco podwyższyć, i tym końcem naſtępuiącą swoią decyzyą do publiczney wiadomości podaie. —

1) Ktokolwiek z wierzycieli maſſy Tepperowſkiey życzy sobie summę w teyże masſie zalikwidowaną, i dekretem kommiſſyi przyznaną za gotowiznę odſtąpić, ten doſtanie ośmnaście za ſto, gdy zatym wexle oryginalne, lub inne pretensye Tepperowſkie, w kommiſſyi przyznane złoży, kwit z całey sobie przysądzoney summy wraz z urzędową oney ceſſyą na rzecz maſſy zezna, i tenże wexel, lub dokument pretensyą likwidowaną dowodzący zwroci, na ow czas aſſygnacya na wypłacenie 18 za ſto do kassy kommiſſyi w Warszawie będącey, lub do kaſſ maſſy Tepperowſkiey, w Gallicyi i Roſſyi exyſtuiących, ile też kaſſy wyſtarczą, od kommiſſyi otrzyma. —

2) Ktorykolwiek dłużnik maſſy Tepperowſkiey, trudności w opłaceniu długu iey winnego doznaiący, życzy sobie tenże dług wexlami Tepperowſkiemi opłacić, może takoweż wexle zalikwidowane, i przyznane, lub ſkrypta, albo innego gatunku dekretem kommiſſyi zasądzone pretensye, za podaniem oświadczenia swoiego kommiſſyi na piśmie, zeznaniem ceſſyi na rzecz maſſy zamiaſt gotowizny złożyć, a kommiſſya takowe w proporcyi dwadzieścia dwa za ſto na satysfakcyą maſſy przyimować nakaże. —

3) Życzący sobie dobr Tepperowſkich, tak *Derazni* w kraiu Roſſyiſkim, iako też *Gołkowa* i *Falent* w kraiu Pruſkim z attynencyami bliſko Warszawy leżących, na dziedzictwo nabydź, gdy względem ceny nabycia rzecz załatwiona zoſtanie, będą mogli takową cenę czyli szacunek wynikaiący, zamiaſt gotowizny, wexlami, ſkryptami, lub pretensyami do maſſy Tepperowſkiey ściągaiącemi ſię przez kommiſſyą przyznanemi zapłacić, a te za zeznaniem ceſſyi na rzecz maſſy w proporcyi dwadzieścia pięć za

ſto, w mieysce gotowizny przyimowane będą. —

4) Co do poſſeſſyi mieyſkich, kommiſſya zasadza ſię na oſtatniey ſwey rezolucyi, dnia 30. Kwietnia roku 1800 zapadłey, to ieſt: iż gdyby zniżenie taxy urzędowey tychże dobr mieyſkich do połowy naſtąpiło, wexli, i innych do maſſy Tepperowſkiey reguluiących ſię, a dekretami przyznanych pretensyi w proporcyi dwadzieścia pięć za ſto, lub gdyby zniżenie takowey taxy z prawami kraiowemi nie było zgodne, w tym przypadku przyimowanie w szacunku wexli i pretensyi w proporcyi pięćdzieſiąt za ſto mieysce mieć będzie.

Ktore to obwieszczenie, aby publiczney doszło wiadomości, kommiſſya takowe nie tylko po sądach szlacheckich Gallicyiſkich, rządach guberſkich Roſſyiſkich, i Regencyach Pruſkich rozeſłać, ale oraz w gazetach Warszawſkich, Krakowſkich, Lwowſkich, Wileńſkich, Poznańſkich, Gdańſkich, i intelligentz blacie Białoſtockim umieścić zaleca. Działo ſię w Warszawie na seſſyi kommiſſyi dnia 9. Lipca roku 1800.

Pod niebytność JW. Prezesa
J. Gawroński, (L.S.)
Jego Cesarſko Mci Konsyliarz.
W. Lalewicz, S. K. B. Regent.

Citatio edictalis. Krolewſka Pruſſ-Południowych Regencya Poznańſka zapozywa edictaliter Jana Boguſława Stolz, mieszczanina i rzeźnika Babimoſkiego, przed 10 laty zbiegłego, aby na żądanie żony iego Maryanny Eleonory z Gellertow od daty dziſieyszey w przeciągu 3 mieſięcy a naypoźniey na terminie zawitym dnia 1. Decembris a. c. wyznaczonym, przed deputatem do tego ordynowanym Regencyinym Auſkultatorem Engel ſtawił ſię, i na swoie złośliwe odſtąpienie żony swoiey odpowiedział, przy omieszkaniu zaś iego na terminie spodziewać ſię ma, iż takowe złośliwe odſtąpienie w ten sposob uważane będzie, iakoby dotychczasowy związek małżeńſki in contumaciam rozerwanym i za winnego uznanym i powodce dalsze zamęście pozwolone będzie. Dan w Poznaniu dnia 21. Julii roku 1800.

JK. Mci Regencya Południowo-Pruſka.

Do sprzedania. Ponieważ ſię żaden kupuiący do gruntow Świderſkiemu rodzeńſtwu Izydorowi i Tekli tutey przynależących, iako to: do płuſki roli pod Czochorowſkim borem leżącey i do iescze niewybudowanego domoſtwa na terminie dnia 26. Marca, dnia 28. Kwietnia i dnia 28. Maia t. r. nie oświadczył, więc na nowo termin do sprzedaży tychże gruntow naywięcey podawaiącemu za gotową zapłatą na dniu 24. Września t. r. tutey wyznaczony i chęć do kupienia maiącym przez to ſię to donoſi, aby swoie podanie do protokułu podali, upewnieni będąc nieomylnego przybicia. W Goſtyniu dnia 1. Sierpnia 1800.

Burmiſtrz i urząd tuteyszy.

Uwiadomienie. Pani pewna znaiąca ſię dokładnie na gospodarſtwie i zdolna będąca do informowania dzieci w ięzyku niemieckim, życzy sobie doſtać ſię do Państwa, o ktorey u akuszerki Pani Rotowy mieszkaiącey w krolewſkim magazynie soli dalszą wiadomość otrzymać można. W Poznaniu dnia 19. Sierpnia roku 1800.

Do sprzedania. Sąd mieyſki Poznańſki czyni każdemu wiadomo, iż dobra tu na przedmieściu S. Woyciecha pod Nrem 77 i 78 leżące, do sukcessorow Urodzonych Zychlińſkich należące, maią bydź na żądanie tychże sukceſſorow na terminach dnia 25. Września, 27. Października i 28. Liſtopada roku bieżącego każdą razą o godzinie 9. przed południem, z ktorych oſtatni peremptorius, przed JP. aſſeſſorem Vette naywięcey daiącemu na ratuszu tuteyszym publicznie sprzedane, naywięcey daiący spodziewać ſię więc ma, iż iemu dobra te po zaszłey approbacyi wyższey zwierzchności pupillarney przysądzone będą, przyczem wzywaią ſię także wszyscy niewiadomi realni pretendenci, ktorzy do tych dobr pretensye z ktoregokolwiek źrzodła wynikaiące mieć sądzą, aby na tychże terminach ſtanęli, i swoie pretensye likwidowali, oſtrzegaiąc przy tém, iż ten, ktoryby na oſtatnim terminie nieſtawił ſię, i swoiey pretensyi nie podał, z takową na zawsze uchylony zoſtanie, i iemu tylko prawo osobiſte do sukceſſorow zoſtawione będzie. Taxę zaś tych dobr można codziennie w regiſtraturze widzieć. W Poznaniu dnia 19. Lipca roku 1800.

Do sądu mieyſkiego wyznaczeni Dyrektor i Aſſeſſorowie.

Aukcya. Z ſtrony sądu mieyſkiego JK. Mci miaſta Poznań, czyni ſię każdemu wiadomo, iż na terminie dnia 18. Września a. c. po południu o godzinie 2. maią bydź w kamienicy pod Nrem 91 w rynku leżącey rożne rzeczy do maſſy konkursowey należące, iako to: cyna, bielizna, i pościel, towary, wina i t. d. naywięcey daiącemu za gotową zaraz zapłatę w grubey monecie publicznie sprzedane. W Poznaniu dnia 15. Sierpnia roku 1800.